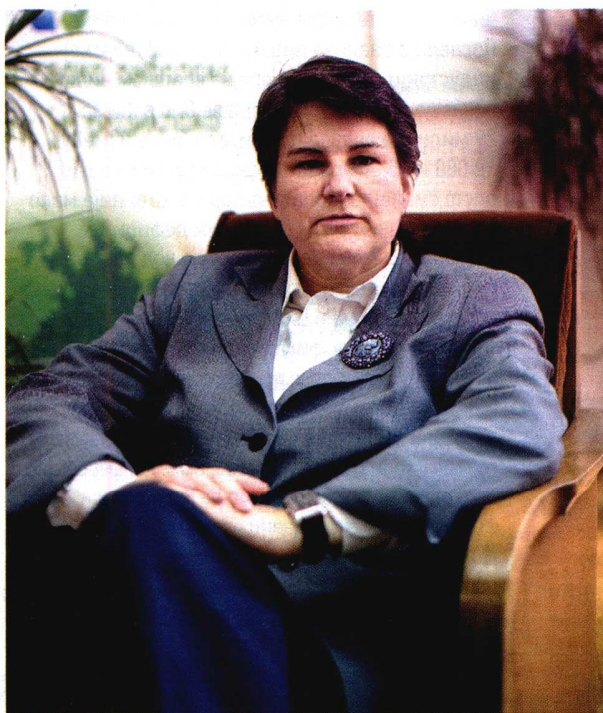

Све траженија инжењерска занимања

За студије на Технолошко-металуршком факултету Универзитета у Београду опредељују се млади који желе да се школују за добар, озбиљан и одговоран посао у вођењу производње, развоју технологија и производа, да се баве научно-истраживачким радом у техничко-технолошким областима, или да раде у државним институцијама које контролишу производњу и усмеравају њен развој. Како су инжењерска занимања све потребнија, а вредност дипломе ТМФ-а препозната у међународним оквирима, дипломци овог факултета лако налазе посао у земљи, као и у иностранству. О томе за које студијске програме студенти могу да се одреде, у каквим условима стићу знања, да ли имају могућности да током студија бораве у иностранству и баве се научно-истраживачким радом и какве им перспективе отвара завршетак студија, разговарамо са проф. др Иванком Поповић, првом женом-деканом у 63 година дугој историји ТМФ-а.

- Годишње уписујемо 280 бруцоша на шест студијских програма: хемијско инжењерство, инжењерство заштите животне средине, биохемијско инжењерство и биотехнологија, инжењерство материјала, металуршко инжењерство и текстилна технологија. Сви студијски програми основних студија трају осам семестара, осим Текстилне технологије која траје шест. Прва година је заједничка за четворогодишње студије, што даје прилику студентима да се боље информишу и постану сигурни у то који студијски програм желе да наставе. Тренутно су најпопуларнији хемијско инжењерство и инжењерство заштите животне средине.

Наша бранша је уско везана за стање у хемијској и сродним

индустријама, тако да су се невоље које су задесиле ту индустрију током деведесетих година, одразиле и на нас. Са друге стране, послератна генерација инжењера масовно иде у пензију и јављају се велике кадровске потребе на инжењерским позицијама, као и у области заштите животне средине, што отвара велике перспективе за запошљавање наших дипломаца.

У области хемијске и сродних индустрија десила се велика промена у структури – сада доминирају мала и средња предузећа, а велики системи су или нестали, или су у власништву страних компанија. У великим системима постоји потреба за инжењерима првенствено у производњи и контроли квалитета, а у малим и средњим предузећима, од инжењера се очекује да буду свестрани

ПОСВЕЋЕНОСТ
РЕШАВАЊУ
РЕАЛНИХ
ПРОБЛЕМА
СТУДЕНАТА

и да знају много више него што им инжењерска струка налаже. Ми се трудимо да изађемо у сусрет и једнима и другима. Оно што је лепо код технолошких струка, јесте широка основа знања, тако да наши инжењери налазе посао не само у непосредној производњи, него и у пројектним бироима, државним стручним органима у оквиру министарстава, инспекторатима, јавним предузећима... Инжењери свих технолошких струка су веома прилагодљиви, имају ширину која им обезбеђује добро сагледавање проблема производног или других пословних система и зато су у свету веома тражени и са врло добрим полазним платама. У Србији се на руководећим положајима у нашим великим предузећима налази знатан број технолога, баш због широке основе образовања.

Какве могућности имају студенти који желе да се баве научно-истраживачким радом?

ТМФ је, од свих техничких факултета у оквиру Београдског универзитета, најуспешнији у научно-истраживачком раду. Имамо велики број националних научних пројеката основних истраживања и технолошког развоја, али и међународних пројеката у оквиру програма ФП 7, Еурека, COST. Такође, запошљавамо значајан део наших студената са докторских студија као истраживаче на пројектима у Иновационом центру ТМФ-а. Мастер студенти или они при крају основних студија, ако желе, могу да се укључе у наше истраживачке тимове, тако да смо постали јака образовна база за стварање научно-истраживачког кадра. Важно је рећи да смо преко међународних пројеката обезбедили допунска средства којима смо обновили део наше опреме, како бисмо могли боље да

се такмичимо на светском научном тржишту.

Студије на ТМФ-у нису лаке. Ко су ваши студенти, и одакле долазе?

Средњошколци, који овде долазе из читаве Србије, су у просеку са јаким врло добрим успехом. Студентима посвећујемо максималну пажњу, бринемо о њима у сваком погледу, али од њих очекујемо да испуњавају своје обавезе. Они који то и чине, и који редовно уче и раде, одржавају буџетски статус и за њих студије нису тешке. Важније од успеха који донесу из средње школе је отвореност студената за нова сазнања, радне навике и амбиција да успеју. Увек је било студената који су ефикасније студирали и са бољим оценама, они ће свакако моћи да бирају посао, али важно је да за нашу струку има посла и за оне који постижу нешто нижи просек оцена.

Наши студенти имају одличне услове за стицање нових теоријских и практичних знања – зграда Факултета је наменски грађена, имамо довољан број лабораторија од којих су неке недавно реновиране и са новом опремом, имамо рачунарске учионице са савременим софтверским пакетима за нашу струку. Што се тиче практичног дела, студенти имају обавезну праксу током четврте године, која се углавном обавља у домаћим предузећима или научним установама. Имамо вишедеценијску, добру сарадњу са међународном организацијом за размену студената природних и техничких наука IAESTE, са којом обезбеђујемо стручне праксе. Сваке године значајан број наших студената, који говоре страни језик, шаљемо на праксе у иностранство.

Рекли сте ко су ваши студенти. А ко су наставници ТМФ-а?

Приликом акредитације, једна од категорија која указује на кадровску снагу је број професора који могу да буду ментори за студенте на докторским студијама. Код нас 99 одсто наставника улази у ту групу. Наше докторске студије су изузетно јаке. Покренули смо их међу првима на БУ, пре него што је донет нови Закон о високом образовању. Акредитовани смо да сваке године можемо да упишемо 110 студената на програме докторских студија и по томе је ТМФ врло јака образовна и научно-истраживачка

НАЈСАВРЕМЕНИЈА
ОПРЕМА ЗА
НАУЧНО-
ИСТРАЖИВАЧКИ
РАД

установа. Наши критеријуми за напредовање наставника су много строжи од законског минимума, и то је околност која обезбеђује квалитет јер наставнике стално обавезује да иду напред и да се усавршавају.

Премда је за нас изузетно важна чињеница да ТМФ негује научну изврсност, једнако је важна и посвећеност решавању реалних проблема студената и њиховом практичном оспособљавању за будући рад. Имамо одличну сарадњу са Студентским парламентом и студентом продеканом, заједно решавамо све проблеме везане за наставу или ваннаставне активности. А ваннаставне активности су бројне – на пример, студенти основних и мастер студија имају прилику да науче како се пишу стручне биографије и припрема за интервју за посао, да бесплатно уче стране језике, да пишу за студентски лист „Технолог“, да се баве спортом. За студенте докторских студија организујемо курсеве везане за права ин-

телектуалне својине, курсеве о предузетништву... Имајући у виду да Србија има визију државе чија је привреда заснована на знању, улога свих високообразованих кадрова, међу њима и инжењера технолошких струка, изузетно је важна да би Србија напредовала. Очекујем да држава да више подстрека студентима природних и техничких наука, као и образовним установама које школују те кадрове, јер без производног дела привреде ниједно друштво не може да опстане.

На крају, врло кратко – како оцењујете сарадњу ТМФ-а са привредом?

Сарадња са привредом је у порасту и огледа се пре свега у процесима унапређивања рада предузећа и подршке код прихватања нових технолошких поступака. Очекујем да ће, због промене законске регулативе у области која се тиче промета хемикалија, одлагања отпада и контролисаног улаза и излаза одређених врста материја, подршка коју факултет пружа предузећима бити све важнија. Поједини велики технолошки системи имају обавезу да прибаве интегрисане IPPC дозволе. Уз помоћ Центра за чистију производњу Србије, организационе јединице ТМФ-а, предузећа могу лакше да се припреме за овај велики посао. Желим да нагласим да је ТМФ један од носилаца одрживог развоја у Србији, не само кроз школовање кадрова којима ће то бити посао, већ и кроз стручни рад који факултет кроз услуге пружа предузећима. ■

WWW.TMF.BG.AC.RS.

КО ЈЕ ДЕКАН ТМФ?

Професорка др Иванка Поповић дипломирала је, магистрала и докторирала на ТМФ у Београду. По дипломирању запослила се у ИНН ВИНЧА. Након годину дана вратила се на ТМФ где је прошла кроз сва наставна звања до редовног професора. Од 2006. обавља дужност деканке факултета. Бави се истраживањима везаним за полимерне материјале. Ауторка је или коауторка преко 60 научних радова у међународним часописима са рецензијом. Председница Српског хемијског друштва од 2009. године.